

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
ק"א ב ¹	מק"א	מקיף אוניות מקיף = מקרבן זו לזו	במשנה: ספינות קשורות זו בזו - מטלטלין מזו לזו, אם אינן קשורות אע"פ שמוקפות - אסור. אמר רב ספרא: לא נצרכה אלא לערב ולטלטל מזו לזו. הלכה: ספינות של שני בני אדם, אם היו קשורות זו לזו - מותר לערב חצירות ולטלטל מזו לזו, ואם מוקפות - אסור.
ק"ב ב ¹	מק"ב	מקים בנין	משנה: הבונה כל שהוא - חייב. וכן המסתת והמכה בפטיש ובמעצד, והקודח כל שהוא. כל שהוא למאי חזי? שכן בעל הבית שיש לו נקב בדירתו וסותמו, כוותיה במשכן, שכן קרש שנפל בו דרנא - מטיל לתוכה אבר וסותמו. הלכה: הבונה כל שהוא - חייב.
ק"ג א ²	מק"ג	מקים גומא גומא = חורש כל שהוא	משנה: החורש כל שהוא - חייב. למאי חזי? חזי לבריזא דקרא (זרע דלעת), דכוותי גבי משכן - שכן ראוי לקלח אחד של סמנין. הלכה: החורש כל שהוא, דהיינו גומא, כדי לזרוע זרע של דלעת - חייב, שהתקיימה בזה מלאכתו.
ק"ד ב ¹	מק"ד	מקיימו דיו מתקיים הכתב	משנה: הכותב ב' אותיות בהעלם אחד - חייב. כתב בדיו, בסם, בסיקרא, בקומוס ובקנקנתום ובכל דבר שמתקיים - חייב. הלכה: הכותב בדיו או בכל דבר המתקיים - חייב, אבל כתב במי פירות - פטור.
ק"ה ב ¹	מק"ה	מקדע הבגד	משנה: הקורע בחמתו ועל מתו, וכל המקלקלין פטורים. ורמינהו: הקורע בחמתו ובאבלו על מתו - חייב? לא קשיא הא במת דידיה הא במת דעלמא. הלכה: כל הקורע על מתו שחייב לקרוע עליו, כיוון שיצא ידי חובה, הרי הוא כמתקן - וחייב.
ק"ו א ¹	מק"ו	מקולקל מעשהו	במשנה: "וכל המקלקלים פטורים". תני ר' אבהו קמי דר' יוחנן - חוץ מחובל ומבעיר, א"ל: פוק תני לבר, חובל ומבעיר אינה משנה, ואם תמצא לומר משנה - חובל בצריך לכלבו, מבעיר בצריך לאפרו. הלכה: החובל להזיק - פטור, ואם צריך לדם - חייב.
ק"ז ב ²	מק"ז	מקטל זעירים הורג יצורים קטנים	תניא: ר' אליעזר אומר - ההורג כינה כהורג גמל. עד כאן לא פליגי רבנן אלא בכינה, שאינה פרה ורבה, אבל שקצים ורמשים דפרין ורבין - לא פליגי. הלכה: כל ההורג שקצים ורמשים הפרים ורבים - חייב, וההורג כינה פטור כחכמים (כינה בימנו - פרה ורבה).
ק"ח א ¹	מק"ח	מקיף חורים הדיו עובר עליהם	אמר רב הונא: כותבין תפילין על גבי עור של עוף טהור. כי כל נקב שהדיו עוברת עליו - אינו נקב. הלכה: כותבין סת"ם על עור בהמה וחיה ועוף טהורים ואפילו מהנבלות, דכתיב: "למען תהיה תורת ה' בפין" מן המותר בפין.
ק"ט א ³	מק"ט	מקוה טהור	תנן: כל הימים כמקוה, שנאמר: "ולמקוה המים קרא ימים" דברי ר"מ, ר' יהודה אומר - ים הגדול כמקוה, ר' יוסי אומר - כל הימים מטהרין בזוחלים. הלכה: כל הימים מטהרים יותר ממקוה, שגם אם זוחלים טובל בהם, וכו' יוסי.
ק"י ב ³	מק"י	מקלקל ילודה כוס עקרין	במשנה: כל האוכלים אוכל לרפואה חוץ ממי דקלים וכוס עקרין, מפני שהן לירוקה. לירקונא - תרין בשיכרא ומיעקר. ומי שרי, והתניא מניין לסירוס שאסור: "ובארצכם לא תעשו"? הכא באישה. הלכה: אסור האיש לשתות כוס עקרין, מפני שמסרסו.